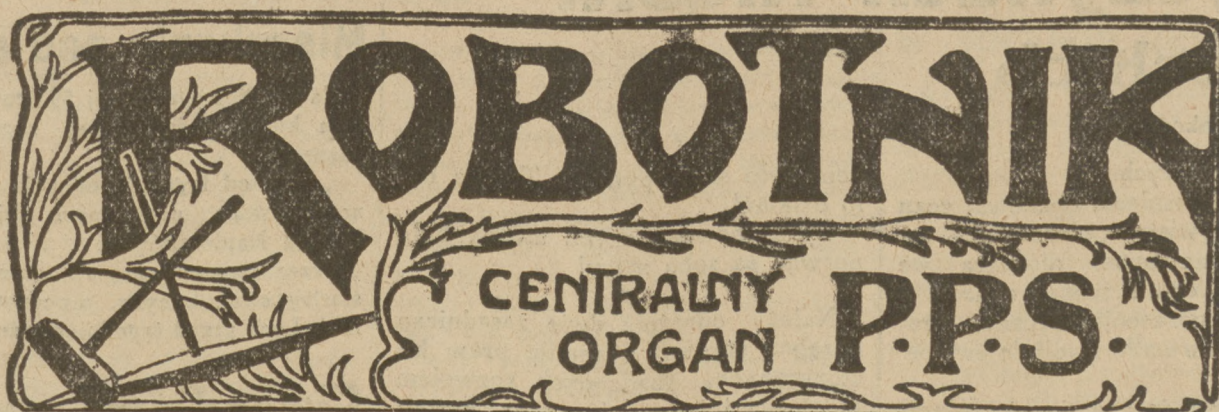

NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI

NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 pól
do 3-ej po południu.
Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerw,
w soboty do 3 popoł.
KASA czynna od 12 do 2-iej.

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7
REDAKCJA — tel. 776-70
DYREKCJA — 720-18
ADMINISTRACJA — 313-88
DRUKARNIA — 773-43

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Opłata pocztowa uliczona ryczałtem.

Cena numeru 20 groszy

Dollfuss—Mussolini

Kancelarz austriacki Dollfuss przybył w sobotę o godz. 18-ej do Rimini. Tego samego dnia wieczorem Mussolini i Dollfuss odbyli pierwszą naradę w Grand Hotelu. Narada ta trwała półtorej godziny. W ciągu niedzieli odbyła się nowa konferencja. Kancelarz Dollfuss poinformował Mussoliniego o sytuacji politycznej i gospodarczej Austrii. Mussolini ze swej strony przedstawił swój pogląd na przyszłość Austrii oraz całościowość zagadnienia naddunajskiego, a także poruszył inne sprawy, mogące być rozstrzygnięte jedynie w ramach „pakietu 4-ch”. Dollfuss zapewnił premiera włoskiego, że rząd austriacki prowadzi politykę pokoju i współpracy ze wszystkimi sąsiadami, a w pierwszym rzędzie z Włochami i Węgrami. Z Niemcami Austria pragnie pozostać w poprawnych stosunkach sąsiedzkich. Rozmowy obu mężów stanu wykazały całkowitą zgodność poglądów we wszystkich poruszanych sprawach.

OPINJA FRANCJIL

Francuskie koła polityczne śledzą z wielkim zainteresowaniem przebieg rozmów Mussoliniego z Dollfusssem. Dzienniki podkreślają, że udział w tych rozmowach podsekretarza stanu w ministerium spraw zagranicznych, Savichy, wskazuje na doniosły charakter spotkania.

Zbliżony do rządu „Petit Parisien” pisze, że wobec możliwości nowej akcji dyplomatycznej w Berlinie, jest rzeczą naturalną, że Mussolini pragnie zasięgnąć informacji o położeniu Austrii z pierwszego źródła, t. j. od Dollfussa. Dziennik oświadcza ponownie z naciskiem, że najpóźniejszym zadaniem mo-

carstw jest udzielenie Austrii bezpośredniej pomocy gospodarczej i finansowej. Rząd francuski winien zachować stanowisko, nacechowane rezerwą i nieuciekać się do nieprzemysłanych kroków.
O CZEM MÓWILI?

Agencja Havasa donosi z Rzymu, iż treść rozmów Dollfussa z Mussolinim utrzymywana jest w jaknajwiększej tajemnicy.

W kołach politycznych Rzymu przypuszczają, iż w kwestii ogólnej sytuacji w Austrii Dollfuss domagać się będzie od Mussoliniego zmiany statutu armii austriackiej.

Austria dąży mianowicie do uzupełnienia faktycznego stanu armii do 30000 ludzi oraz reorganizacji „Heimwehry” w tym sensie, aby mogła ona w każdej chwili stanowić rezerwę dla państwa.

W państwie sadystów hitlerowskich

ARESztOWANIE ZARZĄDU POLSKIEJ ORGANIZACJI

W Bumenthal nad Wezerą policja aresztowała cały zarząd polskiego towarzystwa robotniczego „Jedność”, ponieważ przy rewizji znaleziono księgę protokółów zebrań, w której brak było kilku kartek.

W rzeczywistości nie była to jednak książka protokółów, lecz stary zeszyt, w którym przez oszczędność robiono notatki z zebrań.

ZA ODMOWE PRZYJĘCIA PRACY— OBÓZ KONCENTRACYJNY.

Miejski urząd pracy w Osnabrueck zawiadomił publicznie, że pewnego robotnika, który nie przyjął udzielonej mu przez urząd pracy, nietylko pozbawiono zasiłków, ale **przewieziono do obozu koncentracyjnego.**

Urząd ostrzega wobec tego, że na przy-

szość wszyscy, którzy z jakiegokolwiek przyczyn odmówią przyjęcia przydzielonej im pracy, internowani będą bezwzględnie w obozach koncentracyjnych.

ARESztOWANIE POLAKÓW.

W Schornowitz, koło Biterfeldu, aresztowano niespodzianie czterech robotników Polaków i przymusowo odstawiono ich do Halle, skąd mają być odesłani do granicy polskiej. Aresztowanie nastąpiło w chwili, gdy robotnicy ci wychodzili z domu, udając się do pracy. Jako powód aresztowania władze policyjne podają „wrogie nastawienie do państwa Hitlera”.

Wszyscy 4-ej robotnicy zamieszkiwali w Niemczech od lat przeszło 30-tu i posiadali świadectwa, uprawniające ich do swobodnego zarobkowania.

ZADANIA BOJÓWEK HITLERA.

Na zjeździe sztabowców formacji hitlerowskich sam Hitler wygłosił 2 i półgodzinna mowę, poświęconą zagadnieniu wychowania kadr szturmowców i stosunkowi hitleryzmu do armii.

Stosunek oddziałów szturmowych do armii — oświadczył Hitler — jest taki sam, jak stosunek kierownictwa politycznego do siły zbrojnej. Żadne nie jest celem samo w sobie, lecz służy utrzymaniu narodu. Z tego też punktu widzenia Hitler sprzeciwia się germanizowaniu członków obcych narodowości, gdyż zamiast wzmocnić, osłabia to rdzeń rasy narodu niemieckiego.

Zagajając konferencję szefów sztabu oddziałów szturmowych, kapitan Roehm zapowiedział reorganizację oddziałów szturmowych, co potrwa do końca roku bież.

W końcu Roehm, omawiając najbliższe zadania oddziałów szturmowych, oświadczył: dawni wrogowie hitleryzmu są powaleni, lecz **bynajmniej nie unicestwieni**. Trzeba się mieć na baczności przed nimi, aby nie wyrządzili szkody nowemu państwu. Oddziały szturmowe muszą wszelkimi środkami przeskodzić podniesieniu się obalonego wroga.

Międzynarodowa Konferencja Socialistyczna w Paryżu

OBRADY EGZEKUTYWY MIĘDZYNARODÓWKI

Egzekutywa Międzynarodówki Socialistycznej odbyła wczoraj pod przewodnictwem tow. Vanderveldego posiedzenie, poświęcone przygotowaniu międzynarodowej konferencji socialistycznej. W obradach wzięło udział około 60 de-

legatów. Na wstępie sekretarz Międzynarodówki, tow. Adler, wygłosił referat na temat sytuacji światowej Socjalizmu ze szczególnym uwzględnieniem losu socjal-demokracji niemieckiej.

Nad tem ostatniem zagadnieniem rozwinęła się szczegółowa dyskusja, w czasie której delegaci niemieccy tłumaczyli taktykę w momencie zamachu Hitlera.

DZIEŃ POZĄTEK KONFERENCJI

Dziś nastąpi w Paryżu otwarcie międzynarodowej konferencji socialistycznej.

Rosję, Włochy i Niemcy reprezentować będą przedstawiciele z emigracji. Obrady potrwać cały tydzień.

Gandhi osłabił z głodu

Z powodu wielkiego osłabienia Gandhi został przewieziony do szpitala cywilnego, gdyż w więzieniu nie można było zapewnić niezbędnej opieki lekarskiej.

Wet za wet

„Politika” donosi, że zabójstwo byłego premiera albańskiego Hassan Bey Pristiny w Salonikach było aktem odwetu

za niedały zamach na króla Achmeda Zogu w Wiedniu.

Pristina miał być jednym z głównych organizatorów tego zamachu.

Konferencja Historyków Europy Wschodniej

W sobotę i niedzielę odbywała się w Warszawie w gmachu Tow. Miłośników Historji II-a Konferencja Federacji Towarzystw Historycznych Europy Wschodniej.

W sobotę odbyły się posiedzenia zarządu Federacji oraz dwóch komisji. Wieczorem odbył się, urządzone przez Tow. Miłośników Historji, bankiet w domu Fukiera. Podczas bankietu wygłoszono szereg przemówień powitalnych.

W niedzielę w godzinach rannych odbyło się uroczyste inauguracyjne posiedzenie plenarne konferencji.

Po południu odbyło się plenarne posiedzenie naukowe, na którym wygłosił referaty: prof. Cederberg (Helsingfors) „O najnowszej historjografji fińskiej”, prof. Chodynicki „O Prawosławiu i unji Państwa Polskiego”, prof. Lukinich (Budapeszt) „O przewodnich ideach politycznych Siedmiogrodu w XVI i XVII w.” oraz dyr. Swiencickij (Lwów) „O ukraińskim dziele Słownika Starożytności Słowiańskich”.

Apetyty hitlerowców na ziemię Szwecji

Ze Sztokholmu donoszą, że przywódca organizacji narodowych „socjalistów” szwedzkich, Furugurde, który niedawno bawił w Niemczech, zrezygnował z kierownictwa szwedzkiego ruchu faszystowskiego.

Furugurde krok swój motywuje tem, że podczas jego niedawnej podróży do Niemiec premier pruski Goering wysu-

nał projekt poważnej pomocy finansowej dla szwedzkich narodowych „socjalistów” pod warunkiem jednakże, że hitlerowcy szwedzcy, po dojsciu do władzy, przeznaczą kilka prowincyj szwedzkich na kolonizację niemiecką.

Furugurde odmówił przyjęcia tego planu i zrezygnował ze swego stanowiska.

Nienawiść rządu do Socialistycznego Wiednia

„Arbeiter Zeitung” występuje w bardzo ostry sposób przeciwko uchwałom rady ministrów w sprawie wypłaty 36 milionów szylingów od gminy wiedeńskiej na rzecz rządu tytułem świadczeń.

Dziennik twierdzi, że decyzja rządu stanowi nowy dowód **nienawiści** ze strony chrześcijańsko - społecznych

do „czerwonego Wiednia”. Socjaldemokraci nie ulegną się walki z rządem i w walce tej będą mieć całą ludność Wiednia po swej stronie.

Wystąpienie „Arbeiter Zeitung” jest dowodem zaognienia stosunków między stronictwem chrześcijańsko - społecznym a socjaldemokratami austriackimi.

Wczorajszy dzień w Irlandji

Wczoraj odbyły się w stolicy Irlandji, Dublinie, i w całym kraju manifestacje t. zw. „Niebieskich koszul”.

Obchody miały na celu zastąpienie odwołanej manifestacji, wyznaczonej na zesza niedzielę.

W Dublinie irlandzka armja republikańska urządziła **kontr-manifestację**, składając wieńce u stóp pomnika Collinsa, Griffitha i Higginsa.

Do poważniejszych starć nie doszło, ponieważ policja otoczyła kordonem ulice, na których odbywały się obchody „niebieskich koszul”.

W Cork odczytano oredzie generała O'Duffy. W odezwie tej generał podkreśla, że **nie zaniecha walki**, dopóki

nie zostanie utworzone wolne i zjednoczone państwo irlandzkie, które zapewni wszystkim obywatelom ład i porządek. Następnie generał poddał krytyce działalność irlandzkich partij politycznych, zaznaczając, że organizacja jego ma charakter **ogólno - narodowy**.

Po zakończeniu obchodu ku czci poległych bohaterów irlandzkich oddział irlandzkiej armji republikańskiej wtargnął do lokalu organizacji „niebieskich koszul” i zerwał powiewający nad tym gmachem sztandar.

Wywiązała się walka, podczas której sztandar faszystowski został porwany w kawałki, a następnie spalony.

Skoropadski dziedzicznym monarchą...

Zabiegi o pleniądze u finansjery żydowskiel

Toczące się od kilku dni poufne obrady wybitnych członków organizacji byłego hetmana Skoropadskiego, przybyłych z różnych krajów Europy, zakończyły się wyrażeniem hołdu Skoropadskiemu, jako **dziedzicznemu monarche Ukrainy.**

Opracowany przez konferencję i zatwierdzony przez byłego hetmana plan dalszej akcji przewiduje wzmoczenie propagandy w Londynie i Rzymie oraz zakładanie t. zw. „hetmańskich bractw” wśród emigracji ukraińskiej oraz wśród mniejszości ukraińskiej w Rumunji i Polsce.

Jeden z wysłanników Skoropadskiego udał się do Pragi, gdzie obraduje kongres sjonistyczny, celem kontynuowania rozpoczętych przez londyńskiego przedstawiciela Skoropadskiego. Koro-

stawca rokowań w sprawie udzielenia przez żydów poparcia finansowego dla akcji byłego hetmana. Podobne czynni-

ki niemieckie, wywierające wpływ na Skoropadskiego, pozostały mu w tej sprawie wolną rękę. (ATE).

Tajemnica zaginionych lotników Czy ofiary zbrodniczego prezydenta?

Lotnicy hiszpańscy Barberan i Collar, którzy wystartowali w dniu 21 lipca z Hawany do Melksyku, jak wiadomo, **zaginęli bez śladu.**

Obecnie z Hawany donoszą, że zagadka została wyświetlona. Samolot Barberana i Collara miał być, na rozkaz byłego prezydenta Kuby, Machado, zeszlony przez wojskowy samolot kubański.

Miało to miejsce w odległości 50 mil morskich od Hawany. Zeznania w tej sprawie złożył jeden z członków specjalnej straży ochronnej generała Herrery, który za rządów prezydenta Machado był ministrem wojny i należał do najbliższych współpracowników byłego dyktatora.

Jeszcze o przyczynach klęski socjalistów niemieckich

(Dokończenie)

Pomijamy okres „polityki tolerowania”. Wystarczy cofnąć się do lipca 1932 r., gdy *Papen* dokonał zamachu stanu na rząd pruski. W owym momencie musimy to dokładnie sobie uprzytomnić i powiedzieć, wszystko było jeszcze do zrobienia. W rękach partji: był aparat państwowy Prus, państwa obejmującego 2/3 Rzeszy. Były masy, czekające na skinienie, na znak Partji. I dzieje republiki weimarskiej mogły się potoczyć w zupełnie innym kierunku!

Argument *Kautsky’ego*, że masy były przeciw socjalizmowi, a za *Hitlem*, nie jest przekonujący.

Masy szły za *Hitlem*, gdyż widziały, że ten dąży do władzy, do zwycięstwa, że wszystko ustępuje mu z drogi.

Rozprawę *Kautsky’ego* możemy uważać jakby za krystalizację oceny sytuacji politycznej tak, jak ona przedstawiała się w sferach kierowniczych socjalistów niemieckich. Błędna teoria jest tu odzwierciedleniem błędnej praktyki.

Jeszcze żaden czyn nie urodził się z analizy, choćby jaknajgłębszej, rzeczywistości. Tylko rozum w połączeniu z wiarą we własne siły, z apelem do uczuć, a nie tylko do rozumu mas, i wola zwycięstwa — oto są czynniki, które stoją u narodzin wielkich ruchów

„Bądźmy dumni“

Od jednego z uczestników ostatniego zjazdu legionowego otrzymujemy następującą garść uwag. Red.

Z różnych Polski gdzieś zakątków, ku uciesze, wszędo świata, by poigrać z nędzą ludzi, moc projektów dziś wyłata.

Tak jest w istocie. W dobie szalejącego kryzysu, w obliczu ogromnej nędzy ludzkiej, „sanacja” sili się coraz, by odwrócić uwagę ludzi od najistotniejszych zagadnień dzisiejszego życia, na nowe projekty. Szandarowi jej ludzie, żyjący dostatanio, starają się na szeregu zjazdów i zlotów, w przemówieniach swych, naszpikowanych frazesami i pięknie sówkami, wzmówić w ludzi potrzebę zrealizowania tego lub innego projektu.

Ale nawet w sferze ich własnych zainteresowań tworzą oni projekty, budzące największe zastrzeżenia.

Jednym z takich realizujących się już projektów jest Instytut Badań Legionowych.

Zastanowić może każdego trzeźwo myślącego obywatela mowa, wygłoszona przez b. ministra, p. Miedzińskiego.

Przemówienie b. ministra, to zbiór zarozumiałości i samochwalstwa.

Zdawacby się mogło, słuchając tego przemówienia, że skończyły się dni kołatania... o pracę i prawo do życia, że nastał raj na ziemi i jedyną ciężką pracą jest zbieranie faktów i dokumentów historycznych, jak to żołnierz polski szedł „borem, lasem”, tworzył ojczyznę, a potem dla niej pracował.

Ależ panowie! Są ludzie, którzy spełnili swój obowiązek, walcząc o niepodległość Polski, spełniają go dalej, pracując dla Polski, ale nie krzyczą, nie chwają się, nie domagają się odznaczeń i orderów.

Mówicie Panowie, że chcecie stworzyć pomnik czynów legionowych, spełnionych w czasie wojny i w czasie pokoju.

Zapominacie o jednym. Pomnik tak tworzy czas i wdzięczność społeczeństwa.

Wiele pan Miedziński mówił o roli młodzieży inteligentnej w pracy niepodległościowej, zapominając o młodziźnie najofiarniejszej i najliczniejszej, jaką była młodzież robotnicza.

Bądźmy dumni! — woła p. Miedziński. Zapytujemy: z czego? Z tego, co obecnie dzieje się w Polsce? Czy z tego „światoburczego” hasła, jakie było z plakatów zjazdowych: „Z legionami husia-susisia“?

Legun.

i czynów masowych.

Socjalizm niemiecki opanował rozumowo rzeczywistość niemiecką, cechowała go natomiast niewiara we własne siły, ciągle szukał oparcia o stronictwa pozasocjalistyczne, braku mu woli do walki i woli do zwycięstwa.

Twierdzimy, że energiczne i zdecydowane stanowisko socjalistów niemieckich w lipcu 1932 r., odparcie bezprawego zamachu stanu, środki represji w stosunku do hitlerowców — to wszystko zmieniłoby bieg wypadków.

Czyż te same przyczyny, które spowodowały zwycięstwo hitleryzmu w Niemczech i doprowadziły psychozę hitlerowską, nie występowały również w Austrii?

Zdajemy sobie dokładnie sprawę ze specjalnych warunków wewnętrznych i zewnętrznych, w jakich znajduje się Austria.

Ale w każdym razie *Dollfuss* daje przykład, jak energiczna postawa rządu może wstrzymać ruch, rozwijający się nawet tak żywiołowo, jak faszizm.

Podkreślamy, że chodzi nam tu tylko o technikę rządzenia, o technikę ukrócenia przeciwnika, nie liczącego się ze środkami, chociaż w gruncie rzeczy w Austrii walczą ze sobą dwa faszyzmy!

Te same możliwości, a może jeszcze większe, mieli w swoim ręku socjaliści niemieccy w 1932 r.; wszystkie te możliwości stracili. Na bezprawne zamachy odpowiadali skargami do Trybunału Stanu, co ich jeszcze bardziej kompromitowało w najszerszych masach.

Jeśli prawdą jest, że *Grzesiński* zaproponował Centralnemu Komitetowi likwidację zamachu stanu *Papena* przy pomocy 60 uzbrojonych policjantów, czy żołnierzy, to błę-

dem było samo pytanie. Trzeba było działać!

Tylko odwaga czynu można było porwać za sobą masy!

Należy odróżnić dwie zasadniczo odrębne sprawy: poznanie praw historycznych, rządzących rozwojem ludzkości i tworzenie, oraz kształtowanie polityki bieżącej.

Prawa rozwojowe, tendencje rozwojowe, obejmują swoim działaniem całe epoki, działają na dłuższą metę; są wypadkową najrozmaitszych, krzyżujących się i wspierających lub przeciwnych przyczyn.

Ale żeby było, gdyby polegać na samych prawach rozwojowych. Wielkim błędem byłoby oczekiwać z założonymi rękoma na to, co przyjdzie, bo musi przyjść.

Nas wszystkich obchodzi mocno, jak długo będzie trwał ten kryzys i ta nędza bez granic. Nas mocno obchodzi zagadnienie, jakim kosztem, jakimi ofiarami, dojdziemy do Socjalizmu. Socjalizm nie jest tylko rezultatem nieuniknionych praw rozwojowych, nie — jest on w chwili obecnej ideałem, żyjącym w pierśiach milionów ludzi, ideałem moralnym i społecznym. Wbrew faszyzmowi i pomimo faszyzmu Socjalizm stał się zagadnieniem dnia, zagadnieniem polityki bieżącej! A jeśli chodzi o kształtowanie polityki bieżącej, najbardziej trafną charakterystykę, która uwzględniła moment rozstających dróg i możliwości w historii, daje *Aleksander Hercen* w zdaniu następującem:

„Historja jest improwizacją, rzadko się powtarza, korzysta z każdej nieoczekiwanej przypadkowości, puka jednocześnie do tysiąca wrót, które być może... któż to może wiedzieć... otwórzają się“.

A. Renę.

Skandal w środzku Stolicy

Mieszkanie pod płótem

Na ul. Nowogrodzkiej 59, pod parkanem kliniki chirurgicznej szpitala Dz. Jezusa, już

od tygodnia obozuje zredukowana pracownica tej kliniki *Pelagja Napłoszkówna*.

Przez pewien czas N. mieszkała u siostry swej, *Lucyny*, pracownicy kliniki. Lecz przed tygodniem zarząd szpi-

tala, stosując się do przepisów, polecił ogrodnikowi i dwóm robotnikom usunąć rzecz zredukowanej pracownicy.

Możeby tą nieszczęśliwą kobietą zainteresował się Wydział Opieki Społecznej Magistratu!

Przecież niepodobna, aby w miljonowym mieście ludzie „mieszkałi” pod płótem.

Ekspedjenci sklepowi a Z.U.P.U.

orzeczenie Trybunału Administracyjnego

W związku z wyrokiem Najwyższego Trybunału Administracyjnego w sprawie ubezpieczenia ekspedjentów sklepowych do Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Warszawie zwracają się zainteresowani z prośbą o wyjaśnienia.

W myśl tego wyroku ubezpieczeniu w Zakładzie podlegają wszyscy ekspedjenci sklepowi, z wyjątkiem tych, którzy wprawdzie korzystają z niektórych praw pracowników umysłowych, jednak nie odpowiadają warunkom i kwalifikacjom przewidzianych dla zaliczenia ich do pracowników umysłowych. Ponato w odniesieniu do tych ekspedjentów sklepowych i księgarskich, którzy zostali ubezpieczeni przed 23 maja 1921 r. ma zastosowanie przepis art. 3 rozporządzenia min. Opieki Społ. z dnia 1 kwietnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49

poz. 414) w myśl którego ekspedjenci, którzy zostali uznani za pracowników i jako tacy zostali ubezpieczeni w zakładzie przed 23 maja 1921 r. uważani będą i nadal za pracowników umysłowych.

P. A. T. zaznacza, że ZUPU stoi na stanowisku, iż wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego nie może być podstawą do rewizji ubezpieczenia tych ekspedjentów sklepowych, którzy zostali w swoim czasie ważne zgłoszenie do ubezpieczenia przez zakład lub też których obowiązek ubezpieczenia w Zakładzie został stwierdzony prawomocnym orzeczeniem.

Sprawę tę przedstawi ZUPU Ministerjum Opieki Społecznej z prośbą o rozstrzygnięcie, które nastąpi w najbliższym czasie.

„Gentelmen“ — przemysłowiec, auto i kapitalistyczny dziennikarz

Szosa brzezińska w okolicach Łodzi, jechał wspaniałą limuzyną b. Dyrektor *Schloesserowskiej* Manufaktury w Ozorkowie, znany dobrze ze swego postępowania wobec robotników i pracowników, a obecnie syndyk upadłości *Widzewskiej* Manufaktury, p. *Eborowicz*.

Prócz *Eborowicza* autem jechali przemysłowiec łódzki *Janicki* i 2 panie. W pewnym momencie limuzyna dopędziła jadący w tym samym kierunku motocykl, wpadając nań i rozbijając do szczętnie.

Naturalnie p. *Eborowicz* nie zatrzymał auta aby nieść pomoc najechanemu motocykliście, zwiększył tylko szybkość, umykając z miejsca katastrofy.

Na szczęście znaleźli się w pobliżu ludzie, którzy popieшили z pomocą przewożąc ofiarę wypadku do szpitala w Łodzi.

A teraz najciekawsze, przejechał przez fabrykanta okazał się redaktor łódzkiej „Prawdy” (organu przemysłowców) p. *Zielina*.

Ciekawe czy p. *Zielina* w redagowaniu przez siebie, kapitalistycznym tygodniku da wyraz doświadczeniu o etyce, panującej w „ukochanych przez niego sferach przemysłowych”.

Guziki przedmiotem paskowania

Rozporządzenie o mundurkach szkolnych spowodowało powstanie specjalnego przemysłu. W sklepach włókienniczych pojawiły się towary w kolorach odpowiadających nowemu rozporządzeniu. Duże zapotrzebowanie na guziki metalowe do mundurków spowodowało ich podrożenie.

Wypuszczenie na wolność niedoszłego zamachowca

Wczoraj wypuszczony został z aresztu śledczego na wolność *Jankeł Dymant*, niedoszły zamachowiec na ambasadę brytyjską.

Dymant w czerwcu r. b., znajdując się w poczekalni placówki angielskiej w Warszawie, rozlał na podłodze płyn łatwopalny i usiłował wywołać pożar. Dymant twierdzi, że w ten sposób chciał zaprotestować przeciwko „pak-towi 4-ch”.

Wykrycie transportu sacharyny

W autobusie, jadącym do *Siemiatycz* policja wykryła znaczny transport sacharyny. Spisano protokół, lecz nikt nie aresztowano. Wyniki śledztwa niewiadome.

PRZYCHODNIA SPECJALNA
DR. **D. GISERA**
MED. B.*Asystenta Kliniki Berlińskiej
CHMIELNA 47 (2-gi dom od Dworca Głównego)
WENERYZYCZNE (specjalnie chrończone).
skórne, pęcherza, niemoć płciowa, analizy krwi, moczu. Zapobieganie. Dżateria. Sollux. Lampa kwarcowa. Od 9—2 i od 4—9 wiecz. Porada 4 zł.

Dr. H. ALAPIN
Królewska 27
Chor. oczu. Dobór szkiele. 9 r. — 2 pp.,
5—8 1/2 wiecz. Niezależny cenę leczn.

Wybory na 18 kongres sjonistyczny

Ostatnie wybory na 18 kongres sjonistyczny, który rozpoczyna swe obrady 21 b. m. w Pradze (Czechosłowacja), wywołały, jak widać z pras żydowskiej, ogromne poruszenie wśród społeczeństwa żydowskiego.

Złożyły się na to różne czynniki: po pierwsze, fakt, że w ostatnich dwóch latach sytuacja gospodarcza w Palestynie ogromnie się poprawiła i umożliwiła pokazną imigrację Żydów, oraz uruchomienie wielu nowych większych przedsiębiorstw, otwierających ze swej strony perspektywy dla dalszej szerokiej imigracji; po drugie — pogorszona sytuacja ekonomiczna w różnych krajach europejskich i zamorskich stworzyła wszędzie liczne zastępy bezrobotnych i niezarobkujących Żydów, którzy widzą iedyne rozwiązanie dla siebie w emigracji do Palestyny.

Najbardziej charakterystycznym momentem przy tych wyborach było wystąpienie na arenie walki grupy na wskroś faszystowskiej, t. zw. sjonistów-rewizjonistów. Grupa ta w swej walce wykorzystywała cały arsenał metod i hasel innych partji faszystowskich, jak np. hasło walki z marksistami, z walką klasową i internacjonalizmem, walka z rzekomą „hegemonją partji robotniczej w sjonizmie” i t. d. Co zaś do metod walki, grupa ta zorganizowała szereg uzbrojonych napa- dów na zgromadzenia robotnicze, na kierowników ruchu robotniczego, zabiegała o nawiązanie „przyjaznych” stosunków z czynnikami decydującymi w Polsce i t. d., czyniąc „sanacji” wiele obietnic w imieniu Żydów Polski. I opierając się na tym „przyjaznym” stosunku do władzy, zwrywali oni zgromadzenia wyborcze spiewem... „Pierwszej Brygady”, lub okrzykami na cześć „sanacji”, marsz *Piłsudskiego* i t. p.

Wszystko to jednak nie pomogło i grupa ta poniosła podczas wyborów sromotną klęskę tak samo jak i inne grupy mieszczanie, solidaryzujące się z faszystami żydowskimi, a szczególnie gru-

pa klerykałnych sjonistów, t. zw. „Mizrachi”. Nie pomogły tu nawet wysiłki zaprzyjaźnionych i mocno zaangażowanych w żydowski ruch faszystowski pism żydowskich („Moment”) i polsko-żyd. („Nasz Przegląd”)

Uprawnionych do wyboru delegatów na kongres, za mocy wykupionej specjalnej legitymacji — t. zw. *szebel*, było w tym roku około 400,000 osób, z tego głosowało około 350,000, przyczem na b. Kongresówkę i Kresy przypało około 215,000 głosów, a reszta na Małopolską Zachodnią i Wschodnią.

Do wyborów stanęło 7 list, a mianowicie: lista Nr. 1 — oficjalna lista C. K. ogólnych sjonistów w Polsce, stojących pod wpływem *posła Grynbauma*; lista Nr. 2 t. zw. „Eth-Libnoth” (czas budować), lista mieszczanie, reprezentująca opozycję do kierunku *Grynbauma*, o wyraźnych sympatiach do ruchu rewizjonistycznego (faszystowskiego); lista Nr. 3 — klerykałnych sjonistów, t. zw. „Mizrachi”; lista Nr. 4 — sjonistów-rewizjonistów umiarkowanych; lista Nr. 5 — blok dla pracującej Palestyny (w którym produkuje stanowisko zajmuje partja *Poale-Sjon* zjedn. z C. S.); lista Nr. 6 — skrajnych sjonistów-rewizjonistów pod wodzą *ślawetnego Żabotyńskiego*; lista Nr. 7 — odłam „Hitachduth”, który odrzucił zjednoczenie z *Poale-Sjon*, ponieważ jest przeciwny zasadzie walki klasowej i przynależności do Międzynarodówki Socjalistycznej.

Wyzysk bezrobotnych

Zatrudnieni przy budowie ulicy w *Siemiatycz* bezrobotni otrzymują dziennie teoretycznie aż 1 zł. 80 gr. Przyczem pieniądze zarobionych nie oglądają. Początkowo należność placeno im sięgła kasa, której nie wyda-no bezrobotnym w zime, a obecnie, gdy kaszy zabrakło miesiącami zalega się z wypłatami należności.

Podręczniki szkolne posiada

Księgarnia Robotnicza

Warszawa, ul. Czerwonego Krzyża 20

